

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک
۰۴ اپریل ۲۰۱۶

درویشتم مجلس (دزیره په خلاکی)

دجمعی په ورځ سهار ۵۴۵۵ هجری قمری کال د ذی الحجة په دوولسمه شیخ عبدالقادر (قدس الله سره) په مدرسه کی داسی وفرمایل:

رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی دی: (إِنَّ هَذِهِ الْقُلُوبَ لَتَصْنَدُ وَإِنَّ جِلَاءَ هَا قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَذِكْرُ الْمَوْتِ وَخُضُوعُ مَجَالِسِ الدُّعَا) «همداغه زروونه زنگ وهی، دقرآن په قرائت دمرگ په یادون اودوعظ اودکرپه مجالسوکي په کښیناستلو، هغه سپینیری».

زره دغفلت زنگ وهی، پس لازمه ده چی څښتن یی دهغه څه په رعایت چی پیغمبراکرم (صلی الله علیه وسلم) وصف کړی، دهغی په تدارک اوجبران پسی راووزی، که نه ټول به تورشی، اودحق دنور څخه دلیری والی په وجه به تباہ شی. ددنیا حب دزره دکورت سبب گرځی. هرچاچی ددنیا حب په زره کی ځای ونیو، زهد اوورع به له ده زایلہ شی، دحللو اوحرانو ترمنځ توپیرنشی کولای، اوله خدای عزوجل څخه یی شرم هم له منځه ځی.

(ای قومه) دخپل پیغمبر فرمودی ته پاملرنه وکړی، اوخپل زروونه په هغو داروگانو چی تجویزی کړی ځلا ورکړی. ځکه ستاسو څخه چی هریوبیمارشی، ترڅو چی دطیب تجویزشوی داروگان ونه خوری، روغ به نشی. خدای په نظرکی ولری، که په خلوت اویوازیتوب کی وی اوکه دخلکو ترمنځ په ښکاره وی، داسی چی گویا هغه وینی، اوکه یی به لیدو قادرنه یاست، پوه شی چی هغه تاسوینی. ډاکر هغه څوک دی چی په زره سره دخدای په یاد مشغول وی، نه دغفلت له مخی- اساس زره دی نه ژبه- ځکه ژبه دزره غلامه اوپیروه ده.

دوعظ په مجالسو کی حضورته ادامه ورکړی، ځکه دهرسیری چی زره له پند اوموعظی څخه لیری شو، کوردله کیږی. دتوبی حقیقت دحق دامرتسره کول دی په ټولو حالاتوکی. ددی اصل پربنسټ یوه له بزرگانوڅخه(خدای رحمت دپرده وی) فرمایلی: ټول خیراوبرکت په دوو ټکو کی دی: دحق دامرلوی گڼل اوپر مخلوق مهربانی. هرچاچی دحق امرباهمیته ونه گایه اودخدای پرمخلوق مهربانه نه وو، له خدایه لیری دی. لوی خدای موسی (علیه السلام) ته وحی وفرمایله: په خلکو رحم وکړه، ترڅو زه هم پرتارحم وکړم، ځکه زه حیم یم. هرڅوک چی په نورو رحم وکړی هغه بختیم، اوچنت ورکوم. خوشا دمهربانانو به حال.

خپل عمرمو په دی تباہ کړچی څه مووخوړل اوڅه خورو، څه مووڅکل اوڅه څکو، څه موواغوستل اوڅه اغوندو، اوڅه موراتول کړل اوڅه راتولوو، څوک چی درستکاری غوښتونکی دی، باید خپل نفس په صبر اوله محرماتو

اوشبهاتواوشهواتوڅخه په ليری والی عادت کړی، اودحق داومرو په ترسره کولو اوله منهياتوڅخه په ډډه کولو اومقدراتوپروراندی په رضایت بنولو کی زیاروباسی.

دراستانونوم دالهی مقدراتوسره په مخ کیدوکی صابره دی، ولی دحق له ذاته په ليری والی کی بی تابه. پرتولو احوالاتوکی صابره دی، په دی شرط چی یوازی له خدای سره اوسی. له خدایه یوازی دقرب غوښتونکی دی، دآرزوگانو اوشهواتوله خونی راوتلی، اوله شریعت اوله اومروسره همناستی دی، اودحق په لوری روان، اوبه دی لاره کی ډیری ستونزی غمونه اوپریشانی، لوری اوتندی، بی برگی او عربانی، خواری اودلت دوی ته مخ کړی، ولی یوه ته له څخه بی اعتنا نده کړی، اوبه خپل سیر اوحرکت کی بی هیڅ بدلون ندی راوستلی. په ټینگوگامونه دمقصد لوری ته په حرکت کی دی، اوسستی ځان ته نه پریږدی، ترڅو دحق قرب ته په وصول، دتن دسلامت نعمت اودروان بقا ته لاس رسی پیداکوی.

(ای قومه) لقاء الله ته درسیدو زیاروباسی، اوځان په دی نعمت ژوندی وساتی، ترڅوچی دده پروراندی حاضرشی. دمومن شرم په لومړی کی له خدایه وی، وروسته له خلکو، دهغوخلکوچی دشرعی له دایری وتلی وی، شرم مه کوی، دخدای په دین کی سهل انگاری اوکوتهای جایزه نده، بلکه باید پرته له شرم اوحیاڅخه خاطی او عاصی شخص دشرعی احکامواوالهی اومروته راوگرځول شی (وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ) - «دخدای ددین داومروپه ترسره کولوکی له دوی سره مهربانی مه کوی».

دهرچاچی له رسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) څخه پیروی اوتبعیت صحیح اودرست وی، گران رسول(صلی الله علیه وسلم) به هغه دنفس او هوی سره په مبارزه کی په خپله توره اوجامه سمبال کړی، اوله خپلو اخلاقو اوخلق خوی نه به هغه ته برخه ورکړی اوخوشحاله به شی چی داسی پیرو لری، اودخدای شکرانه به اداء کړی، اودی به په خپل نیابت سره دامت ترمنځ ټاکی ترڅو دحق لوری ته ددوی دلیل اورهنما وگرځی، ځکه خپله دی مبارک دامت داعی اودلیل و، اودآن حضرت درحلت څخه وروسته لوی خدای دامت ترمنځ داسی کسان وټاکل ترڅو دلارښوونی امرترسره کړی، چی له زروکسانو یو دی مقام اومرتبی ته رسیږی. په صبر اوشکیبایی دخلکو دلارښوونی امرپرغاره اخلی، اودخلکو له آزار اودنیت څخه نه ویریری، په هیڅ حال کی له نصیحت اورهنمایی څخه نه لاس په سرکیږی، دتولو منافقینو اوفاسیقینو پرمخ موسکاکوی ترڅو په هره بیه چی وی پردوی ولکه ولگوی اودنفس اوشهوت ددیوله ولکی بی وژغوری، اودرب عزوجل درگاه ته بی رهنمایی کړی.

یوه له بزرگانوڅخه دخدای رحمت دپرده وی، فرمایلی: پرته له عارفه بل څوک دفاسق پروراندی خدا نکوی، ځکه چی عارف دده ددین دکوردویرانی اودزره دکورت اوتیارو څخه خیردی. ولی فاسق اومناق داسی انگیری چی څوک ددوی په ننی رازندی پوه، نه پوهیږی چی رون زری عارف دباطنی لید پواسطه دده ټول باطنی عیبونه وینی، ولی دوی گمان کوی چی دبیلابیلو وسایلو اولاروڅخه هغه له عارفانو اوصدیقانوڅخه پټ کړی. نوځکه خپل عمربی ځایه لگوی.

ای چی دآخرت لاره موورکه کړی، ای مرزرو، ای مشرکینو چی ظاهری سببونه وینی اودواقعی مسبب څخه غافله یاست، ای بت پرستانو، هغه څه وغواری چی تاسو دمقصد سرمنزل اودآخرت لاری ته هدایت کړی، ستاسوتول ځواک اوواک، ستاسو پانگه، پادشاهان اوسلاطین چی له هغوی سره اړیکی لری، له خدایه ستاسو دلیری والی سبب گرځی. هرڅوک چی سود اوزیان پرته له خدایه وگنی، پوه دی شی چی دخدای بنده ندی، بلکه هغه دهماغه کس یاشی بنده دی، چی خپله گټه اوتوان بی پری تری.

داسی کسان نن دخشم اوله خدایه دلیری والی په اورکی اوسبا ددوږخ په اورکی خایونه لری. پرته له باتقوی اوموحدوکسانو اوخدای ته راگرخیدلوکسانو څخه پرته هیڅوک دحق دعذاب څخه خلاصون نلری. لومړی په زړه توبه وکړی اوبیا په ژبه. دزړه توبه داسی ځواک دی چی دنفس اوشهوت اوداخلی شیطان اونابابه دوستانو، ځواک له منځه وری، هرکله که دتوبه له زړه څخه وه، سترگی غوړونه، ژبه اوزړه اوتول غړی به دی دخلوص اوصفا په لوری بدلون ومومی. خوراک اوڅښاک به دی دحرامو اوشبهوو له زنگ څخه پاک شی. راکړه ورکړه، کسب اوکاربه مشروع شی، هغه وخت به دی ټول هم اوغم یوازی خدای وی اوبس. ناوړه اوبد عادتونه به دی له لاسه ووزی، اوعبادت به دهغوی ځای ناستی شی، معصیت اوگناه به پریږدی، اوطاعت اوبندگی به دهغی ځای ونیسی، اودشریعت شهادت به دی په اعمالو کی شامل شی، ځکه هر عمل چی شریعت دهغی شاهد اومؤید نه وی، کفراوزندقه دی. هرکله که دی مقام ته ورسیدی، ټول بد اوناوړه اخلاق به له تالیری شی، ظاهر به دی خوندی اوباطن به دی دحق په یاد بوخت وی. پدی حال کی که ټوله دنیا اومخلوقات، له پبله ترپایه، ستا پروراندی ودریری، نشی کولای چی تاته زیان ورسوی. اونشی کولای تا دمولا له درگاه څخه لیری کړی، ځکه ته قائم پرخدای اودده دعظمت جلال اوجمال کتونکی یی.

هرکله که یی جلال ته وگوری نوپریشانه، اوکه یی جمال ته وگوری نومجموع به شی. دجلال له کتوودارشه اودجمال په کتوزره ځواکمن کړه. خوشا دداسی کس په حال چی دی مقام ته رسیدلی، اودا روحانی طعام یی څکلی.

لویه خدایه دخپل قرب له طعامه راباندی وڅکه، اودانس له شرابوراباندی وڅکه!

«ربنا آتنا فی الدنيا حسنه وفي الآخرة حسنه وقتنا عذاب النار».